

løbe stærkere end andre, i virkeligheden ville være til stor skade for mindre lande og vi faktisk ved at være med i kernen, bl.a. omkring en fælles valuta, er med til at hindre en sådan udvikling.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Hr. Bendt Bendtsen anbefaler et ja med omtanke, og det er stadig lidt uklart, hvad den her omtanke egentlig indebærer.

Den tidligere konservative politiske ordfører Connie Hedegaard skrev i dagbladet Politiken for 14 dage siden, at hun var i tvivl, og at hun efterlyste et uomgængeligt og et godt argument for at stemme ja. Kunne hr. Bendt Bendtsen ikke komme med det, sådan at denne fremtrædende konservative person kunne finde ud af at stemme ja? Men det kan være, at det bliver et ja til kronen; det er måske i virkeligheden dér, omtanken ligger?

Jeg må spørge hr. Bendt Bendtsen, om de konservative i Storbritannien er bindegale? Når de har besluttet enstemmigt at gå imod euroen, at holde fast ved pundet – keep the pound, business for sterling; det holder de fast i – har de så slet ikke forstået, hvad det drejer sig om, eller er det, fordi de oplever, at arbejdsløsheden er lav i Storbritannien, omkring det halve af, hvad den er i euro-området, ligesom tilfældet jo er i Danmark, Sverige, Norge, Island og Schweiz, alle lande uden for euroen?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Bendt Bendtsen sagde i sit svar før, at udenlandske virksomheder ville gå uden om Danmark, når de skulle træffe beslutning om placering af deres investeringer, hvis vi står uden for eurosamarbejdet. Det er det efter min mening meget vanskeligt at sige noget bestemt om. Det, vi kan vurdere det på, er det år, hvor vi rent faktisk har stået uden for eurosamarbejdet, nemlig fra 1. januar 1999 til 31. december 1999.

Ser vi på den periode, og ser vi på, hvordan de direkte udenlandske investeringer i Danmark har været, så er de det første år, hvor vi har stået uden for eurosamarbejdet, vokset med 23 pct. Det er bestemt ikke noget tegn på, at udlandet vil søge uden om Danmark, når der skal investeres – bestemt ikke.

Jeg forstod, at det, vi fik indflydelse på, hvis vi sagde ja til euroen, var rentepolitikken i EU.

Så vil jeg godt bede hr. Bendt Bendtsen beskrive, hvor meget indflydelse han egentlig tror at Danmark får. Er det sådan, så den danske nationalbankdirektør kommer ned i styrelsesrådet i Den Europæiske Centralbank og siger: Danmark vil have en klar hævn af renten eller en klar sænkning af renten, noget, der virkelig er markant, eller vil hun sidde og fedte med 1/4 pct. på renten for eller imod? Og bliver det ikke reelt de store eurolande, Tyskland og Frankrig, der kommer til at bestemme, hvilket renteniveau der skal være i Europa?

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Hr. Claus Larsen-Jensen stillede tre konkrete spørgsmål om Luxembourg. Jeg mener faktisk, at jeg i min tale var lidt inde på, at det er et af steder, hvor vi kan sige at man har haft fælles valuta, og hvor indflydelsen nu bliver større. Også omkring Nicetraktaten gælder det jo, at når der bliver flere lande, så har vi et udestående, som skal på plads i forbindelse med Nicetraktaten, og endnu engang: Jeg er enig i, at der et smalt mandat til regeringen.

Til hr. Frank Dahlgaard endnu en gang: Der er måske en årsag til, at hr. Frank Dahlgaard og jeg ikke er medlemmer af det samme parti længere, når han spørger: Hvad er omtanke? Jamen omtanke er jo netop politisk indflydelse. Jeg har her fra talerstolen i dag netop sagt, at jaet ikke kun sidder i pengepungen, jaet sidder også i den politiske indflydelse, og det er bl.a. dér, vi ser omtanken. Det er måske, fordi hr. Frank Dahlgaard anskuer det hele som fagøkonom frem for at se på det som politiker.

Og så vil jeg sige, at når vi får historien om, at de konservative i England har en anden holdning, så bliver jeg nødt til at sige, at dem er vi ikke enige med, men vi er enige med de øvrige konservative partier i Europa, der går ind for en fælles valuta.

Og så med hensyn til hr. Klaus Hækkerup: Jamen jeg mener egentlig, at det er ganske logisk, at hvis udenlandske investeringer skal placere sig i Europa, så vil de placere sig et sted, hvor der er sikkerhed for stabiliteten omkring valutastabiliteten. Og vi får et foredrag om, at i det første år, hvor vi har stået udenfor, går det ganske godt med udenlandske investeringer.

Jeg mener også at have den helt klare holdning, at vi jo står i venteværelset til at blive medlem af ØMU'ens tredje fase. De øvrige lan-